מאת הגאון מו״ר הרב ברוך הירשפלד שליס״א, מעשה ראש כולל עטרת חיים ברוך, קליבלנד הייטס Kashrus in the Kitchen (35). Separation of Meat and Dairy.

a non-sharp item like eggs into that vessel, they would remain Sharp Foods. Last week we started with practical examples in parve as long as the vessel was clean. 2) If the food processor or blender was *parve* and he used it on a mixture of liver and hard the kitchen where the combination of cutting pressure [duchka d'sakina] on a sharp item [davar charif] can cause a transfer of pieces of raw onion, the taste would travel into the *parve* utensil taste even if no heat is involved. We gave the case of the pickle and render it meaty. It could be *kashered* with hot bubbling water. iar and because this is such a commonly asked question and the An Important Relevant Case. Often, the following happens. One has a parve food processor or blender and uses it on a onion Food Processors and Blenders. The pressure of these items are that was cut with a meat or dairy knife. Is this case the same as similar in *halacha* to the pressure of a knife cut, when the food is the above case (#2) and the utensil becomes meaty? We might hard and gets broken down. This can work in two ways: 1) from say that this case is not similar to the above case because there, the meat taste of the liver crushed together with the onion goes 1) If the food processor or blender was ever used on hot meat straight from meat to utensil. However, in this case, the taste has [which is *vad soledes bo* - too hot to touch comfortably] the traveled from meat to knife to onion to parve utensil and has not utensil becomes *fleishig*. If later on [even after twenty-four hours vet met any dairy. This sounds like the rule of *nat bar nat* - a goes by one uses this utensil on onions or on horse radish [as secondary taste which after journeying a few times and not vet many do before *Pesach* to prepare *maror* for the *Seder*], that meeting dairy, will weaken. This is known in Yoreh Deah circles sharp food gets the status of meat and cannot be eaten with as the "Machlokes between the Magen Avraham and Even dairy. The onions we are referring to are raw onions, but if they Ha'ozer (1)." The Magen Avraham holds that once the meat are fried they lose their sharpness as we all know. Also they often taste met the onion, it stays sharp forever and will not peeter out. The Even Ha'ozer argues that even though from knife to onion become soft and there is no real pressure to match the pressure of a knife on a hard item. Even though the sharp item cannot be counts like a first journey taste, the next journey into the utensil eaten with dairy, one does not have to wait six hours till he eats does count like a secondary taste, and the utensil stays parve. Many dairy. One can correctly deduce from the above that if he ground are lenient like the second opinion, but one should still ask his Ray

בין הריחיים – תבלין מדף היומי – יבמות דף יג:

לא תתגודדו – לא תעשו אגודות אגודות '' - We find in the *Rishonim* different explanations of the לא אודות.

Rashi explains (also the איש או that if there are different groups doing *mitzvos* differently it looks like there are "שני תורות". The Chinuch [תסח] & the Rambam pasken that the issur of לא תתגודדו also applies to מנהגים. Both the Chinuch & the Rambam explain the reason is because of "שלא מביא לידי מחלוקת". The **Rema** ותצ"ג. סי' ג'ו when discussing the different *minhagim* regarding שלא מביא לידי מחלוקת during sefira. savs one town shouldn't follow 2 different מנהגים at the same time because of לא תתגודדר,

In our sugya. אסור holds that if the minhag is that something is אסור מנן הדינן but only because of a חומרא holds that if the minhag is that something is אסור אסור issue of לא תתגודנו. For example the **אוי**ח תס"ח.ד'ז **שו"ע p**askens ומתני פסחים נחן if one leaves his town on *erev Pesach* where thev are one must follow the town he is in מלאכה be lenient & do work on ערב פסח קודם חצות to be lenient & do work on מלאכה, one must follow the town he is in & not do work because of ארגנידו But since everyone holds אל ישנה אדם משום מחלוקת it is *mutar*, there is no issue of לא תתגנדדו

The תע"ג) a caps the parameters of לא תתגודדו something is just a *minhag*, then one may follow his *minhag* & there is no *issur* of לית, If the *minhag* is because of *issur*, then לית would apply. For example, he says that in Poland there was a *minhag* to fast & say כ' סיוו no סליחות cathered together. each one would be able to keep his minhag since it's not based on issur. R' Moshe Feinstein zt'ין לד: ס"ד, ס' לד'] says one may not visibly follow a different minhag then המחלוקת". R' Moshe explains this is regarding *minhagim* that arise because of a המחליס or certainly an איסור גמר. For example תפיליו בחוה"מ. Those that have the *minhag* to wear, must wear them or they are עובר. Those that are נהג not to wear, may not wear them at risk of being מילאל the מילאל. This is a type of minhag involving issurim. Regarding the different תפילה, R' Moshe savs that since there are no אל ישנה in the עיקר נוסח of the berachos. there is no issur of ל"ד but there is an issue of איקר נוסח therefore one may only differ if it is not גיכר. הוא היה אומר (1) עייו דרכי תשובה צויג. סב'

R' Shloime Wolbe zt"l (Alay Shur) would say

ন্দ্র

A SERIES IN HALACHA

LIVING A "TORAH" DAY

basis for many psakim, we will give some more examples.

the utensil into the food, 2) from the food into the utensil.

יאדם אהרו" - When Aharon's two sons died, he remained silent and was rewarded for his silence. Remaining silent in the face of intense grief takes great effort. There are times when silence is not merely the absence of words; at times, silence has the ability to even speak louder than words could possibly express."

A Wise Man would say: "Do the best you can until you know better. Then when you know better, do better."

Mazel Tov to the Isaacson and Live a life with a focus on Hashem! 103.865+ Printed By: Ouality Printing ישמח RosenbergMishpachosonthe chasunahofYisucherBeirishand verifiable signatures 855.400.5184 (feel the inner peace <u>ምጽግሙን 88</u> **Graphic Copy & Printing** Devoiry. May the couple be zoche to build a bavis ne'eman B'Yisroel which that connection brings) 2000 (845)352-8533 בעושיו Tea 800 917 8389 kvodshomavim.org



שבת פרשת שמיני – פרשת פרה – כ״ג אדר ב׳ תשפ״ב Shabbos Parshas Shemini - March 26, 2022

הדלקת נרות שבת – 56:6 | זמן קריאת שמע / מ״א – 20:0 | זמן קריאת שמע / הגר״א – 50:6 | סוף זמן תפילה / הגר״א – 10:58 זמן לתפילת מנחה גדולה – 1:33 | שקיעת החמה שבת קודש – 1:57 | מוצש״ק צאת הכוכבים – 8:05 | צאה״כ/ לרבינו תם – 8:27

> מאת הנה"צ רבי נמליאל הכהו רבינוביו **DJ**5 שליט"א, ר"י שער השמים ירושלים עיה"ק

דברו אל בני ישראל לאמר זאת החיה אשר תאכלו מכל הבהמה אשר על הארץ ... (יא-ב) - בתוך לבי משכן אבנה לזיוו

רש״י: זאת החיה, לשון חיים, לפי שישראל דבוקים במקום וראויין להיות חיים, לפיכר הבדילם מז הטומאה וגזר עליהם מצות. ולאומות העולם לא אסר כלום משל לרופא שנכנס לבקר את החולה וכו'. כדאיתא במדרש רבי תנחומא. הנה מקומה של פרשה זו מעוררת תמיהה. מה ענינה ביז פרשת ׳חנוכת המשכו׳ האמור לפניה, וביז יתר הקרבנות האמורים לאחריה, ולמה לא העדיפה התורה להסמיך פרשיות קרבנות לפרשת 'חנוכת המשכז'. הרי לקירבה זו יש טעם נכוז. כי אחר שהכתוב מספר דבר ה׳חינור׳ ראוי שידבר גם מעניני הקרבנות שלמטרתם הוקם המשכו. מה שאיז כז בפרשה זו המדבר בעניז המותר והאסור לאכילה. שהוא עניז בפני עצמו ואיז ו כל קשר לתכלית המשכז. אולם לפי פירושו של רש״י מתיישבים הדברים. שכז כבר תבאר הרבה בספה״ק (עייז בארוכה ב**'נפש החיים'** שער א פרק ד) שכמו רצה הקב״ה זיקימו ישראל ב'עולם' משכן ובית המקדש. כמו כן רוצה שיעשו ישראל משכן גם ננפש׳. וזאת ע״י שהאדם יקדש את מחשבותיו ויזכך את רצונותיו כפי רצוז בוראו. ומתוך כך יהיה ראוי שתשרה עליו השכינה הקדשה. וכלשונו של ה'חרדים' (פרק לד בפיוט): 'בתור לבי משכז אבנה לזיוו'. יתר על כז! כל תכלית ה'משכז בעולם' הוא שיבוא האדם על ידו לידי 'משכן בנפש'. כי מתוך שיחוש בקדושת המשכו הכללי. תעורר רצונו גם לקדש עצמו בקדושה פרטית. והמקראות עצמם המדברים מפרטי ציווי הקמת המשכן יש בפנימיותם הרבה הדרכות האיך יזכה האדם את אורחו ויתעלה אמצעות מעשיו עד שיהיה ראוי לשמש כ׳משכו׳ לבוראו. כמבואר כל זאת בספה״ק.

אבשטיין שליטיא, בעמיט שזה אברהם יקחו פרה אדמה תמימה ... (פרשת פרה) - מעם קריאת פרשת פרה **המחבר** כתב (סי' תרפ״ה, ס״ז): ״יש אומרים שפרשת זכור ופרשת פרה אדומה. זייבים לקראם מדאורייתא. לפיכר בני הישובים שאיז להם מניז צריכים לבא למקום זיש מניז בשבתות הללו כדי לשמוע פרשיות אלו שהם מדאורייתא". ע"כ. והקשה זמגז אברהם. דהיכז מצינו בהתורה שום רמז שחייב לקרוא פרשת פרה. אה״נ פרשת יתא משום דכתיב "זכות את אשר עשה לר עמלר". אבל לא כתיב וכור הוא מדאור שום קרא שצריך לזכור 'פרשת פרה'. ותי' האחרונים (**ערוגת הבושם** או״ה סי' ר״ה, איכא א' ארץ יהודה סק"ר ועור) ששורש השרשים של חיוב זה הוא משום דאיכא זיוב זכירת מעשה העגל כדכתיב (דברים ט. ז): ״זכור אל תשכח את אשר הקצפת את אלקיר במדבר וגו". והק' **המגז אברהם** מדוע לא תקנו לקרא פרשת העגל כמו פרשת זכור. ותי' דכיון שגנאי הוא לכלל ישראל, משום הכי לא תקנו כן.

ליסודים סאת הרב אברחם דניאל

וכיוז שכז. דאיכא חיוב דאורייתא של זכירת מעשה העגל. ביארו האחרונים שמטעם ו פרשת פרה הוא מדאורייתא. דידוע דברי רש״י (ריש פרשת חקת) שהביא מדברי מדוע הטהרה נעשה דוקא ע״י הפרה וז״ל, פרה אדמה - משל לבז שפחה זטינף פלטין של מלך. אמרו תבא אמו ותקנח הצואה, כך תבא פרה ותכפר על

אולם זאת עלינו לדעת. שאיז ביכולתו של האדם לקדש עצמו כמשכז אלא אם כז הוא מתנזר הוא ממאכלות אסורות. כי מאכלות אלו גורמים את ההיפר. ובמקום שיזכה האדם לקרבת חוצצים המה ביז האדם לבוראו. וכמו שנאמר (להלן פסוק מג): 'ולא תטמאו בהם ונטמתם בם', ודרשו חז"ל (יומא לט.) ממקרא זה: אל תקרי ׳ונטמתם׳. אלא ׳ונטמטם׳. שמאכלות אסורות גורמים לטמטום הלב ומעכבים השראת השכינה. כיון שכן מובן היטב למה סמכה תורה חוקת המאכלים סמוך לחינוך המשכז. כיוז שתכלית הקמת המשכז הוא שיתקדש האדם וישמש כ'משכז פרטי' לבוראו. לכז ראוי שיזהיר הכתוב בזה המקום על הדברים הגורמים לתכלית המשכז שיתצכב.

זוהי שכתב רש״י ש׳זאת החיה׳ הוא ׳לשוז חיים׳ כי לא יקרא חיים אלא כשזוכר החי לרבקות ולקדושה באמצעות חיותו. וכיון שזוהי תכלית הקמת וחינוך המשכן, לכז ראה הכתוב לנכוז להזהיר על הדברים המעכבים את הקדושה סמור לפרשת הנוכת המשכז שבה מסופר אודות זכייתז של ישראל לראות עיז בעיז איר שגילה הקב״ה כבודו וקרושתו כשירד אש מז השמים על גבי המזבח. ואז נתעורר הרצוז בכל אחד להידבק באור העליון וכמו שהעיד הכתוב (לעיל מ. כד) 'ותצא אש מלפני ה' וגו' וירא כל העם וירנו ויפלו על פניהם'. לכז זהו המקום הראוי להפריש את האדם מן הדברים המעכבים קרושה זו. והדברים מדוייקים בהמשך לשונו של רש״י: לפי שישראל דבוקים במקום וראוייז להיות חיים. לפיכר הבדילם מז הטומאה'.

וכשם שה׳ריחוק׳ מהשי״ת תלוי ב׳אכילה׳. כר גם תלוי ה׳קירוב׳ להשי״ת ב'אכילה'. כלומר, אכילה אסורה אכן מרחקת את האדם מבוראו, אולם אכילה בקרושה לא רק שאינה מרחיקו. אלא גם מקריבו אל הקרושה, והיא המכשרת את האדם לשמש כ'משכן' לבוראו. והדברים ידועים ומובאים רבות בספרים הקדושים. העגל״. הרי מבואר במדרש שהפרה הוא תיקוז לחטא של העגל. וא״כ. ע״י קריאת

פרשת פרה אנו זוכרין העגל ומקיימים העשה דאורייתא לזכירת מעשה העגל. ויש להוסיף עוד לבאר. שהטעם שפרה אדומה הוא כפרה על המעשה העגל. היינו משום שפרה ארומה הוא ״חוק״, והיינו שהוא מצוה בלי טעם. וזה מורה על גודל האמונה בהשי״ת. שאפילו אם איז אנו מבינים טעם על מה שאנו עושיז המצות. ומ״מ עושיו אותה. הרי זה מורה על גדול האמונה בהשי״ת. וכו כתב **האור החיים הקרוש** (פרשת הקת): "ובדרר רמז ירצה באומרו הקת התורה שאם יקיימו מצוה זו הגם היותה חוקה בלא טעם מעלה עליהם הכתוב כאלו קיימו התורה אשר צוה ה' לאמר, כי קיום המצוה בלא טעם יגיד הצדקת האמונה והסכמת הנפש לקיים כל מצות הבורא וזה לך האות. ואולי כי לטעם זה רצה ה' שתתמסר להם המצוה בדרך חקה", עכ"ל, הרי שעשיית מצוה בלי שום טעם, מורה על גודל האמונה בהשי״ת. וא״כ מובן היטב מדוע הוא כפרה לחטא העגל. שהרי שורש השרשים של החטא העגל היה מחסרוז אמונה בהשי״ת. שעשו עגל הזהב ואמרו "אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים". וזהו חסרון אמונה בהשי"ת. וא"כ ע"י הפרה אדומה הוא תיקון לחטא זה. וזהו ההכנה לקראת ימי הפסח, שעיקר התכלית של כל ימי הפסח הוא לקבוע בלבינו האמונה שהשי״ת הוציאנו ממצרים.

והוא השליט על כל העולם, כמו שהאריך **הרמב״ז** (סוף פר׳ בא).

מעשה אבות סימן

ואחיכם בית ישראל יבכו את השרפה אשר שרק ה' ... (י-ו)

The **Ohr Hachavim Hakadosh** explains that the words of the *posuk*, "And your brothers, the House of Israel, shall cry for the burnt offering that Hashem burned," was in fact a commandment, not just a comment. Hashem was intending to bring a harsh decree upon the Nation with multiple casualties, but instead, He took away two great *Tzadikim*, Nadav and Avihu, the sons of Aharon Hakohen. His intention was to see how the people will react. If Klal Yisroel will go ahead and properly mourn the loss of Nadav and Aviu, then Hashem will consider this their sacrifice instead of the harsh decree, i.e. as if the decree was already burnt. This then is the meaning of the posuk, "יבכו את השרפה" that Klal Yisroel was commanded to cry over the deceased *Tzadikim*. If they will properly fulfill that part, *Hashem* said He will consider it "אשר שרף מי" as if the harsh decree was already executed. Hence, we see from here that the mourning itself of great Tzadikim is an atonement and protection from harsh decrees. This is the same for all *Tzadikim*, says the Ohr Hachayim. If we mourn their loss properly and realize what we have truly lost and all that it entails, we won't need to worry that there are hard times on the horizon.

During the last few weeks of his life, **R' Yisroel Belsky** *zt"l* was bedridden in the hospital with the dreaded disease of cancer. Even after a few rounds of treatment, nothing seemed to be working and the doctors feared the worst.

His family gathered at his bedside for what they expected to be the last time they would be able to talk to their father. and by large one of the Gedolei Hador. The Belsky children living in Eretz Yisroel quicky headed to the airport and managed to get on a plane to go see their revered father one last time. All except for one son, **R' Elimelech Belsky** shlita. who decided not to go straight to the airport but instead he made a detour along the way. He traveled to Bnei Brak and arrived at the lofty address of Maran HaRav Chaim Kanievsky zt"¹. He needed to ask the *Tzaddik* if if it was really necessary to travel to New York or maybe he should wait. Situations like these sometimes improve and deteriorate from one minute to the next. He couldn't afford the time and energy to jump on a plane with every beckoning call of the doctor. He would seek the advice of R' Chaim and in this way, he wouldn't have to live on an airplane for the foreseeable future.

Indeed, the answer was forthcoming: R' Chaim said he need not go! R' Elimelech accepted the words of the Tzaddik and turned around. He headed straight back to his home.

Sure enough, the situation improved. Not that it got much better, but at least it didn't get much worse. Two weeks went by in a stable situation when suddenly R' Belsky's condition took a sharp turn for the worse. Again, the doctor informed the family they should prepare for the end and again R' Elimelech headed to seek the advice of R' Chaim.

This time however, the answer he received shook R' Elimelech to the core. R' Chaim said, "Go to America, and bring your father back ..." R' Elimelech understood the message and immediately boarded a plane.

It was only a few hours later that Klal Yisroel was informed of the petirah of one of its luminaries. R' Yisroel Belsky was taken from their midst. R' Elimelech didn't make it in time for the *petirah* but he did make it in due time for the *levaya*. He followed the words of R' Chaim and traveled to America to bring his holy father back for kevurah in Eretz Yisroel.

In Parshas Shemini, Aharon Hakohen loses his two elder sons. His reaction was silence: "Vayidom Aharon." But now is not the time to keep silent. We must thank *Hashem* for the incredible gift that was **R' Chaim Kanievsky** zt'l. Few are able to match the amount of *Torah* he was able to learn daily. Yet, we can learn from him, to make ourselves accountable for a certain daily quota. Whatever we can learn - a page in Chumash, a Mishna, or a daf in Gemara, will count towards keeping the world in existence. We can also learn the Gadol Hador's seforim, to keep his lips moving in divrei Torah.

As we mourn the immense loss of *Maran Sar HaTorah* and tell over stories about his greatness, let us appreciate the gift that *Hashem* gave the world for 94 years, and help the *neshama* of this *Gadol Hador* by perpetuating his *Torah* learning.

אמר דוד אל מיכל לפני ה' אשר בחר בי מאביך a penetrating analysis of the weekly האשר בחר בי מאביך אמר דוד אל מיכל לפני ה' אשר בחר בי מאביך אמר האברי אל מיכל לפני ה' אשר בחר בי מאביך אמר האברי אל האשר בחר בי מאביך אמר האברי אשר בחר בי מאביך אמר האברי אל מיכל לפני ה' אשר בחר בי מאביך או אל מיכל לפני ה' אשר בחר בי מאביך אמרי האמר בחר בי מאביך אמרי האמרי הי אשר בחר בי מאביך אמרי האמרי הי אשר בחר בי מאביך אמרי האל מיכל לפני ה' אשר בחר בי מאביך אמרי האל מיכל לפני ה' אשר בחר בי מאביך אמרי האל מיכל לפני ה' אשר בחר בי מאביך אמרי האברי אל מיכל לפני ה' אשר בחר בי מאביך אמרי האל מיכל לפני ה' אשר בחר בי הי אשר בחר בי מאביך אמרי האל מיכל לפני ה' אמרי בחר בי הי אשר בחר בי מאביך אמרי האל מיכל לפני ה' אמרי האמרי האלים אלי

was finally the right time to bring the *Aron HaKodesh* to its permanent home in Yerushalavim. Amidst the joyous festivities, Dovid's wife Michal (who was also Shaul Hamelech's daughter), observed her husband dancing frivolously and she voiced her disapproval claiming that his behavior was inappropriate and not befitting a King. While *Chazal* say that Michal was wrong, Dovid's response to her that Hashem has chosen him over her father seems unneeded and to some even downright petty. Why did Dovid say that?

R' Menachem Mendel Schneerson zt"l (Likutei Sichos) explains that with this statement Dovid not only explained to Michal why he had danced so carefree, but also what the

With the stabilization of *Dovid HaMelech's* reign, he felt it underlying issue was that caused Shaul to lose his kingship. Dovid argued that Shaul's failure to eradicate the nation of Amalek completely was due to the fact that his commitment to Divine instruction had been compromised by his own reason and logic. Dovid contended that his carefree dancing demonstrated his complete submission to Hashem which defied all logic that would dictate that a King present himself with a certain decorum. At this particular moment Dovid felt that it was proper for him to separate himself from the rest of Klal Yisroel in celebrating this momentous occasion.

Sometimes people feel like their stature sets the tone for their behavior. While this is mostly true, a person needs to learn when those points of social etiquette can be suspended.

ואחיכם בית ישראל יבכו את השרפה אשר שרף ה' ... (י-ו)

The Chayei Adam, in his hesped for the Vilna Gaon zt" made the following statement: The Gemara in Berachos 56b states that one who sees a pot in his dream should hope for peace. Why? The *Gaon* explains that the essence of a pot is to promote peace. Peace between the fire beneath it and the water within it, for without the pot, the fire would be extinguished by the water. Hence, dreaming of a pot gives hope for *shalom*. The *Chayei Adam* explains that many times there exists a *midah* of din in this world, like a fire. The *Talmid Chacham* who is immersed in *Torah* (אין מים אלא תורה) serves as the pot of water. which protects us from the flame. When the *Tzaddik* is *niftar*, the water and the pot are gone. Sadly, we are left with nothing to prevent an inferno. Therefore, says the *posuk*, the solution is to cry copious tears. These tears, will act to keep the fire at bay. There is really nothing to say. No words can adequately express the loss that *Klal Yisroel* has suffered with the passing of **R**³ Chaim Kanievsky zt"?. We can only shed tears. Our hearts are broken as we realize how vulnerable and delicate we are. Perhaps, if we keep his Torah, his lessons and his legacy alive, we can still keep the pot full of his vast, endless water.

On that note, I'd like to share a small *vort* from R' Chaim on this week's *parsha* found in **Ta'ama D'Kra**. He explains why "מעלה גרה" - chewing of the cud, is a siman of tahara, the sign of a kosher animal. R' Chaim writes that if an animal can regurgitate a few times to ensure that its food is sufficiently ground to enable proper digestion, it demonstrates that it is not a lazy animal. This is a siman tahara. Laziness is a siman tumah. That's how R' Chaim himself lived, constantly reviewing and scrutinizing כול התורה כולה. Let us all try to emulate his ways in small steps, ensuring that his pot never empties. May Hashem accept our siman tahara and may the tzaddik be a meilitz yosher for all of Klal Yisroel to bring yeshuos and moshiach b'karov.

משל למה הדבר דומה ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו ויברכו את העם ... (מ-כג) : In 2011, at one of his weekly *Motzei Shabbos* lectures, **Chacham Rabbeinu Ovadia Yosef** *zt*"*l* offered a prayer for Egyptian President Hosni Mubarak, who was going through a difficult time healthwise, as well as politically. The *Chacham* explained that in 1984, he had met with President Hosni Mubarak of Egypt. There had been plans for the construction of a highway in Egypt that was to run through an old Jewish cemetery in that country in which Torah sages from previous centuries were buried.

Knesset member Arveh Deri and Chacham Ovadia immediately traveled to Egypt and arranged a meeting with the President of Egypt. After explaining to Mr. Mubarak about the disgrace that would be caused by razing the ancient cemetery and requesting to change the highway's route, Mubarak agreed, despite the cost involved.

In 2011, R' Ovadia recounted this story and then concluded to his spellbound listeners, "After we finished that meeting, the President asked everyone to leave the room except me. He then told me, 'Rabbi, please bless me. I believe in your blessing.' I put my hands on his head and blessed him with the blessing: 'May your presidency last for many years to come.'

"This was 28 years ago and his authority has lasted for over 30 years which rarely occurs in a country like Egypt where leaders are deposed almost on a regular basis ..."

: The blessing of a righteous person is felt immediately. After the inauguration of the Mishkan, Moshe Rabbeinu and Aharon Hakohen emerged and blessed the Nation as they stood outside. It was a jubilant time, made even more joyous by the blessing of these two leaders of the people. When the Shechina finally settled on the *Mishkan*, it was clear that *Hashem* was satisfied with His Nation and they felt doubly blessed.

ותצא אש מלפני ה' ותאכל אותם וימתו לפני ה' (י-ב) EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

The **Cheishev Sofer** quotes a *medrash* that states the following: the reason the two sons of Aharon died was because they brought wine into the Ohel Moed. Their intention was to drink and become "happy" in their service of Hashem. however, it was for this reason that they erred. True *simcha* does not come from outside, external sources, like wine or alcohol. True *simcha* comes from *Avodas Hashem*!

There is a tremendous lesson here for all of us, especially now as we become busy with pre-*Pesach* preparations. The message to be learned is not that external sources that boost our *simcha* is bad. No! We definitely can do things to help bring us into a "simcha mode" as part of our avoda. But we must KNOW that the greatest joy in the world comes from simply doing Avodas Hashem properly! Acts of Tzedakah and chessed; davening a gevaldiga Shemona Esrai; listening to a Forah shiur or just sitting and shteiging in learning - THIS brings a person to true, authentic happiness. If living a real Torah life is not giving you satisfaction, then you are doing something wrong! If you are going through the motions of *Yiddishkeit* without feeling true *simcha*, then it is time to stop, reevaluate and begin to truly LIVE with *Dveikus B'Hashem*.

Too many people search for happiness in foreign places. People turn to alcohol, banned substances, smoking, vacations entertainment and all sorts of pleasurable activities to fill a void that is gnawing at them. Many people are on antidepressants and other forms of medication, or seek professional therapy to experience joy. Well folks, I am here to tell you that the world's greatest anti-depressant, the best therapy and safest, most long-lasting pleasure ... is TORAH and AVODAS HASHEM! Try it. Throw yourself into your *Pesach* preparations and think how fortunate a Jew is to be free from all the nonsense of the world. As the saying goes: TORAH - learn it, live it, and experience the joy of a lifetime!